

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 11. stavak 3. točku (a) [Uredbe (EZ) 883/2004 ⁽¹⁾] tumačiti na način da radnik koji ima boravište u jednoj državi članici, a radi na državnom području druge države članice na temelju ugovora o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje, prema kojem radni odnos završava s prestankom ustupanja te se potom nastavlja, u međurazdobljima i dalje podliježe zakonodavstvu potonje države članice sve dok nije privremeno prestao s tim radom?
2. Koji su faktori značajni da bi se u takvim slučajevima utvrdilo je li riječ o privremenom prestanku obavljanja djelatnosti?
3. Nakon isteka kojeg razdoblja treba smatrati da je radnik, koji više nije u ugovornom radnom odnosu, privremeno prestao obavljati svoju djelatnost u državi zaposlenja, uz pridržaj konkretnih indicija koje upućuju na suprotno?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. prosinca 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
Postupak u slučaju nesolventnosti nad imovinom društva Galapagos S.A., uz sudjelovanje DE, u
svojstvu stečajnog upravitelja, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. i Prime
Capital S.A.**

(Predmet C-723/20)

(2021/C 128/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Dužnik: Galapagos S.A.

Druge stranke: DE, stečajni upravitelj društva Galapagos S.A., Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A., Prime Capital S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Uredbe (EU) 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o postupku u slučaju nesolventnosti ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2015/848) tumačiti na način da društvo dužnik čije se statutarno sjedište nalazi u jednoj državi članici nema središte svojih glavnih interesa u drugoj državi članici u kojoj se nalazi mjesto njegove središnje uprave, kao što se to može utvrditi na temelju objektivnih elemenata koje mogu provjeriti treće strane, ako je u okolnostima poput onih u glavnom postupku društvo dužnik premjestilo središnju upravu iz treće države članice u drugu državu članicu, dok je u trećoj državi članici podnesen prijedlog za pokretanje glavnog postupka u slučaju nesolventnosti nad njegovom imovinom o kojem još uvijek nije donesena odluka?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje: treba li članak 3. stavak 1. Uredbe (EU) 2015/848 tumačiti na način
 - (a) da sudovi države članice na čijem državnom području dužnik ima središte svojih glavnih interesa prilikom podnošenja prijedloga za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti ostaju međunarodno nadležni za odlučivanje o pokretanju tog postupka ako dužnik premjesti središte svojih glavnih interesa na državno područje druge države članice nakon podnošenja prijedloga, ali prije donošenja odluke o pokretanju postupka u slučaju nesolventnosti, te

- (b) da takvo ustaljivanje međunarodne nadležnosti sudova jedne države članice isključuje nadležnost sudova druge države članice za odlučivanje o drugim prijedlozima za pokretanje glavnog postupka u slučaju nesolventnosti koje nakon premještaja središta dužnikovih glavnih interesa u drugu državu članicu zaprimi sud te druge države članice?

(¹) SL 2015., L 141 str. 19. i ispravak SL 2016., L 349, str. 6.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. siječnja 2021. uputila Judecătoria Miercurea Ciuc
(Rumunjska) – Pricoforest SRL/Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)**

(Predmet C-13/21)

(2021/C 128/18)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Judecătoria Miercurea Ciuc

Stranke

Tužitelj: Pricoforest SRL

Tuženik: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam „krug do 100 km” iz članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 561/2006 (¹) tumačiti na način da ravna linija povučena na karti između sjedišta poduzeća i odredišta mora biti kraća od 100 km ili na način da udaljenost koju je vozilo stvarno prešlo mora biti manja od 100 km?
2. Treba li odredbe članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 561/2006 tumačiti na način da obavljanje prijevoza na koje se odnosi ta odredba, uključujući pojedine prijevoze u krugu od 100 km od sjedišta poduzeća i druge koji prekoračuju taj krug, u razdoblju od mjesec dana, u kontekstu izuzeća situacije iz članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 561/2006 od primjene navedene uredbe na temelju nacionalne odredbe, podrazumijeva izuzeće od primjene navedene uredbe svih tih prijevoza, samo onih koji [ne prelaze] krug od 100 km ili pak nijednog od njih?

(¹) Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 (SL 2006., L 102, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 167. i ispravak SL 2016., L 195, str. 83.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. siječnja 2021. uputio Obersten Gerichtshofs (Austrija) –
Uniqa Versicherungen AG/VU**

(Predmet C-18/21)

(2021/C 128/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Uniqa Versicherungen AG

Tuženik: VU